

Bilag 2.

Generalforsamling om resultatet af hans rundspørge.

5. Lad mig også ganske kort omtale FNs fredsbevarende operationer, som den danske regering tillægger stor betydning. Som det vil erindres, anmodede den 22. Generalforsamling FNs specialkomité vedrørende fredsbevarende foranstaltninger om at undersøge spørgsmål i forbindelse med faciliteter, tjenesteydelser og personel, som medlemsstaterne i overensstemmelse med FN-pagten ville kunne stille til rådighed for FNs fredsbevarende operationer. Til brug for disse undersøgelser besluttede Danmark og de andre nordiske lande at dele deres erfaringer på dette område med komiteen, og i marts i år overrakte de dennes formand memoranda, indeholdende enkeltheder vedrørende baggrund, organisation, træning og andre aspekter af deres FN-beredskabsstyrker. Vi har med tilfredshed konstateret, at andre lande siden har afgivet lignende oplysninger.

Det er yderst beklageligt, at den fundamentale uenighed om principperne for finansiering og iværksættelse af fredsbevarende operationer stadig gør sig gældende. Imidlertid hilser den danske regering den begrænsede enighed velkommen, som var mærkbar under 33-magts udvalgets møderække i foråret i forbindelse med undersøgelser af teknisk art. Hvorom alting er: Erfaringen viser, at der til trods for den herskende fundamentale uenighed er en vej frem, så længe der benyttes en pragmatisk fremgangsmåde, når problemer opstår.

Vi behøver derfor ikke tabe vort endelige mål af syne, et stærkere og mere effektivt FN med fredsbevarende, ja endog freds-skabende muligheder langt ud over dets nuværende formåen. I Danmark ligesom i mange andre lande udfører ikke-gouvernementale organisationer og institutioner et pionerarbejde på dette område, hvis værdi på længere sigt ikke må undervurderes, og som vil kunne tjene til i medlemslandene at skabe den nødvendige folkelige støtte til sådanne bestræbelser.

6. Gennem sit medlemskab af Sikkerhedsrådet har Danmark haft rig lejlighed til i det forløbne år at følge udviklingen i *Mellemøsten* på nært hold. Vor holdning til de konkrete spørgsmål vil fremgå af de

indlæg, vi har afgivet, og de standpunkter, vi har indtaget i rådet.

Jeg tror, der er almindelig enighed om, at det, der først og fremmest er behov for i *Mellemøsten*, er en politisk helhedsløsning. Med henblik herpå vedtog Sikkerhedsrådet enstemmigt sin resolution af 22. november 1967, der anmodede generalsekretæren om at udpege en særlig repræsentant, som skulle begive sig til *Mellemøsten* for at fremme enighed og bistå bestræbelser for at tilvejebringe en fredelig og accepteret løsning i overensstemmelse med resolutionens bestemmelser og principper.

I den siden da forløbne tid har ambassadør Gunnar Jarring i sin egenskab af generalsekretærens særlige repræsentant varetaget denne opgave med beundringsværdig tålmodighed og udholdenhed. Vi beklager, at det til trods for ambassadør Jarrings bestræbelser endnu ikke er lykkedes at opnå konkrete resultater med hensyn til en politisk løsning. Det er derfor nødvendigt at understrege, at sådanne resultater ikke kan tilvejebringes uden parternes fulde medvirken. Vi opfordrer indtrængende parterne til at samarbejde aktivt med ambassadør Jarring med henblik på at gøre det muligt for ham at videreføre sin mission. De muligheder for en retfærdig og varig fred, som denne mission indebærer, må ikke forspildes. Det siger i øvrigt sig selv, at det er absolut nødvendigt, at alle parter nøje overholder våbenhvilen for ikke at forstyrre den atmosfære, hvori den særlige repræsentant må udøve sine bestræbelser.

7. Det er en tragisk kendsgerning, at krigen i *Vietnam* ikke er bragt til ophør, og at det hårdt prøvede vietnamesiske folk stadig må leve under krigens rædsler. Danmark fastholder den opfattelse, som det gang på gang har fremført, at kun forhandlinger kan føre til en varig fred i Sydøstasien, og at en fuldstændig indstilling af bombardementerne af Nordvietnam er et afgørende første skridt. Et lyspunkt er det, at bombningerne siden sidste Generalforsamling delvist er blevet standset, og at dette igen har ført til direkte samtaler i Paris mellem De forenede Stater og Nordvietnam. Det er vort håb, at de involverede parter vil leve op til deres ansvar over for det krigsramte vietnamesiske folk og over for menneskeheden, og at de vil udnytte de